

Κάρτα ποσειδά

Τὸ δικαίωμα τῶν ἀποστελλομένων πρὸς κλίμα ἐπὶ τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἔργων εἶνε διὰ τὰ διηγήματα δραματικά, τὰ ἔμμετρα, ἱστορικά ἀνέκδοτα, ἀνέκτα καὶ περιέργηα πόνε. Αἱ μεταφορῆσαι καὶ ἡ κοσμικὴ κίνησις δωρεάν.

Νικολαὸν Νουμκίν, Ἀργιστόλιον.—Εὐχαριστοῦμαι ἀνατόμεν ταχέως κοσμικῶς. Κοσμικὴ κίνησις δημοσιεύεται. Χρ. Παπαδόπουλον, ἐνταῦθα. Ρωτάτε γὰρ τὰ διηγήματά μας καὶ ἡ ὕλη μας ἐν γένει εἶνε ἀνωτέρα τῶν ἄλλων περιοδικῶν καὶ πλεονεκτικὴ. Τὴν ἀπορίαν αὐτῆν τὴν ἔχον καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν ἀσυνείδητων ἄλλων περιοδικῶν. Νὰ σὰς ἐξηγήσωμεν τί συμβαίνει; Ὅσα σὰς φανῆ ἀπίθανον. Ἐν τούτοις ἰδού παρ' ἐνός δτου ἐφευρέθη ἡ τυπογραφία δηλαδή. Καὶ ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην αὐτῆν σταχυολογήσαμεν κάθ' ἐλεγκτὸν κριματι, διὲν ἀνδιαφέρει μ' ἔσχατος. Αὐτὸ εἶνε τὸ μουσικὸ τῆς ἐλεγκτικότητις τοῦ «Μπουκέτου». Ν. Ε. Ὑ. α γ γ λ ὀ δ η ν, Κρατοῦσαν. Νὰ σὰς συστήσωμεν διάφορους συνταγὰς; Δὲν θὰ σὰς ἐπιφανεσθῶμεν καὶ τόσον. Ἡ θεωρητικὴ ἔξοδος ἀπὸ τὴν καλὴν διατροφὴν καὶ τὴν ἐν γένει διαίταν, διὲν ἡ αἰτία τοῦ κακῶς εὐδαιμονίας σὰ ἀίτια. Πάντως πλῆναιε τὰ μετὰ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ ὅσον εὐδαιμονία πρὸς τὸ αἶμα βασιμῆ. Ε. Β. Ὑ. Παιδιά. Θὰ διαβασθῆ καὶ ἂν εἶνε δημοσιεύσιμον διὰ δημοσιεύθῃ. Ὅτι τὸν δῆτε δημοσιεύσιμον στέλνετε καὶ ἄλλα. Ἐμ. Ὑ. Π. Ὑ. α δ ἰ τ η ν, Αἰγίαν. Τὸ γράμμα σας μὰς συνελήθη. Σὰς εὐχαριστοῦμεν γὰρ τὸ ἐνδιαφέρον ποῦ ἔχετε γὰρ τὸ «Μπουκέτο» καὶ γὰρ τὰ καλὰ καὶ ἐπιδοσιαθῆ λόγια ποῦ μὰς ἐγράψατε. Τὸ περιοδικὸν μὰς στηθετα ἀκριβὸς εἰς τὴν ἀγάπην τοῦ κοινού. Κ. Γ. Ἀ γ γ ε λ ο υ Ἐνταῦθα. Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὰς πληροφορίες σας. Ἄν ἔχετε σχετικὰ ἀνέκδοτα περιέργηα μορεῖται μὰς τὰ στείλατε. Καὶ σὰς δύο σας ποιήματα συμβαίνει παραδόξως τὸ ἴδιο. Δημοσιεύομεν ἐν τούτοις ἐδὼ τοὺς πρώτους στίχους.

Πάντα γλυκιά, ἀγέροστη, θὰ λάμπης στὴν καρδιά μας, πρώτη ἀγάπη ἀξέλαστη τῆς νεότητις τῆς τραλῆς, σὺν κάρβουνο ποῦ σκέπασε τῆς ἰσομοιῆς ἡ στήχη θὰ ζῆς αἰώνια ἄσβεστη σὲ βάθη τῆς ψυχῆς.

Πόσος φορὲς ἡ σκέψις μὰς δὲν πέταξε σὲ σὰς, χρόνια παλὰ τῆς νεότητις μὰς, ποῦ φώγατε καὶ πᾶτε... ἐλαδὸς καὶ ὄνειρα γλυκιά καὶ ἀγάπης μὰς παλῆς, ποῦ ἡ φτωχὴ μὰς ἡ καρδιά γὰρ πάντα θὰ θυμᾶται.

Πόσος φορὲς ἡ σκέψις μὰς δὲν πέταξε σὲ σὰς, νύχτες γλυκὲς ἀξέλαστες, σὲ μὴν ἀγαπημένα. Ἀγάπης μὰς λιγδὸς, φτωχοῦδες ἀγκαλιές, προσωνυμῆς εὐλαβικῆς, σὲ μάτια θαυρομένη...

Στὴν γ' στίχῳ τοῦ α' τετραστίχῳ ἐγράψατε ἡ σ τ ἄ χ η τ ῆς λ η σ μ ὀ ν ι α ρ. Γιατ'; Ἐπίσης δ' ο' στίχῳ τοῦ β' τετραστίχῳ τοῦ ἑτέρου ποιήματος ἐρχεται σὰν ἔπος πρὸς τοὺς ἄλλους στίχους. Προσέξτε το. Τὸ ἴδιο συνέβαινε καὶ μετὰ τὴν ἡμισημένια τετραστίχη. Γ ι ἄ ν ν η ν Ἡ π ε ρ ι ὀ ἄ τ η ν. Τὸ ποιητικὸν δὲν εἶνε δικό σας. Τὸ βεβαιεῖτε σὲ κάποιαν συλλογὴ γνωστοῦ Ἑλληνοποιητοῦ, τὸ ἀντιγράψατε, βεβαίως τὴν ὑπογραφή σας καὶ τὸ ἐπαχθροῦσθε. Γιατ' ἄλλ' αὐτὴ ἡ μονοψῆφος; Φροντίστε νὰ μὴ τὸ ξαναγράψετε. Εἶνε κάποιον. Θ. Ν., Θεσσαλονικῆ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἀλλὰ πρὸ πάσης συμφωνίας πρέπει νὰ μὰς στείλατε ἐναυδο κομμάτια δικὰ σας νὰ τὰ δοῦμε. Περιμένουμε. Α ἰ γ λ η ν Γ ὀ λ α ν ο Ὑ. Καὶ πάλιν σὰς πολυευχαριστοῦμεν γὰρ τὰ καλὰ σας λόγια. Εἴμεθα βέβαιον καὶ ἡμεῖς, σὲν ἀποθυνοῦμεθα εἰς μίαν ψῆφον ἔξαιρετικὴν καὶ εὐγενικὴν. Ἐκ τῶν ποιημάτων σας τὸ «Ἐ ε ρ ο Ὑ ἔ ν α κ ἡ π ο Ὑ λιγὰ κ ἄ ν α τ ο». Τὸ ἄλλο πολὺ καλύτερον καὶ δημοσιεύεται ἐδὼ.

NOTES ΣΤΗ ΝΥΧΤΑ

Θρηνοὺς τὸ γινεὸ βιολλῆ, στίχης νύχτας τὴν δέξιμα, ὄνειρα, ποῦ πλάσθησαν καὶ πῶσαν οὐτοῖμα... Οἱ ἡχοὶ μεσοφάντων, ἀγγίχων τ' ἀστῆρια καὶ ἔξωρον ἀπιδόφθων, σὲ μὰ πηθὸ οὐδέρια.

Ρυθὸς ἡδονικὰ ἡ βραδυὰ καὶ τὸ χλωμὸ φρεγγαρι σὲ νότιος ἄλλες ἀγγίξε τὸ μαγικὸ δοξάρι, καὶ ἄρχοντες ν' ἀνοισθῶ, μὲ νοσταλγίας στόνους. ἀγάπης διαβατάρισις, ἰσομοιημένους πόνους.

Παθητικὰ ἐφθάνει ἡ νύκτις, ὡς τὰ ἔψη, κάποιαν θνήτη σ' ἀκουσῆ πρὸ λήθαργο ἔξωπονος, καὶ ἡ ποιημένη ἡ ψυχὴ σὲ προσωνυχὴ εἶχαν σκέψη...

Ἀπ' τὴ ματιὰ δάκρυον θερμὸ σ' ἀμάουλα κυλοῦς, καὶ ἐπὶ ἡ σονάτι ἐτρεμε, σβνόνταν ἔξωφωτος, σ' τὴ φύση δὴ ἀπλόνονταν ἀνείπωτη μὰ θλίψη...

Αἰγλη Γαλανοῦ

Α. Συρόπουλον, ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας οὐκ ἐπιτυχῆ. Πρέπει νὰ κοπιώσετε ὄλιγον γὰρ νὰ γράψετε κατὰ καλύτερον. Πρὸς τοῦτο διαβάσετε, γράψετε καὶ μὴν ἐπινοήσατε. Π. Γ. ἔ. α ν, Καρδαμύλην. Ὅτι ἐπιτυχῆς. Καὶ κυρίως ἀπίθανον. Ναι, πολλὸ ἀπίθανον. Διηγήσατε ὅσα καλέ. Καὶ θὰ ἐπιτυγχάνετε ἀσφαλὸς ἐπὶ θεμάτων ἐλεγκτῶν. Δημοσιεύεται σὲ μὴν κατὰ ἄλλο. Ν. τ. Σ. α κ β λ λ α ρ ὀ ο υ. Ὅτι ἐπιτυχῆς τὸ διηγηματὸς σας. Τοῦ λείπει ἡ χάρις ἡ λογοτεχνικὴ ἐκφῶς τῶν ἄλλων. Νομίζω γὰρ νὰ σὺς διαβάσῃ αἰθυσιν ἀρμεσίδος. Ἐπειὼν ἐλπίθης λοιπὸν περιστέλλον, διαβάσατε Ἑλληνας καὶ ἔνεους διηγηματογράφους καὶ ξαναοῦσθε. Ἐπειὼν καὶ ἔπος θ' ἀπεκτίθηται καὶ τὰ θέματα τὰ λίαν τραγικὰ καὶ λίαν ἀπίθανά θὰ τὰ ἀποφύγετε. Γ. Δ. ρ α γ ο υ μ ἄ ν ο ν. Σταυροῦπολιν. Δὲν εἶνε δυνατόν αὐτὸ ποῦ ζητάτε. Ἄν ἀναλαμβάνετε μὰς διορθώσονται τὰ κακογραφήματα ἔργα ποῦ μὰς στέλνουν δὲν θὰ μὰς ἔμενε καιρὸς οὐδὲ γὰρ νὰ φέγομεν τὸν ἐπιστάσιόν μὰς! Γράφετε λοιπὸν προσεκτικὰ. Αὐτὸ εἶνε τὸ καλὸν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

Ἄν καὶ παρήλθον ἀ' Ἀπόκρω, δημοσιεύομεν ἐδὼ τὰς τελευταίας ἀνταποκρίσεις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν, τὰς σχετικὰς μὲ τὴν ἐκεί χορευτικὴν κίνησιν.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ.—Ἡ κοσμικὴ κίνησις τῆς πόλεως μὰς αὐτὲς τῆς ἡμέρας εἶνε ἔξαιρετικὴ. Παντοῦ χοροί. Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς χοροὺς ἦτο καὶ ἰδὸ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων, ὁ ὁποῖος εἶνε εἰς τὴν αἰθουσαν τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων. Ὁ δῆκοσμος τῆς αἰθούσης ἦτο θαυμάσιος, οφειλόμενος ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν οργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χοροῦ, ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Τζανιτάκη, Λοβέρδου, Μεταξᾶ, Ἀποστολίδου. Διεκρίναμε πρῶτα—πρῶτα ἔνα χαρακτηρισμὸν Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τῶν δύο μικρὰς δίας Κικίην Κουλιούμπα καὶ Σοφίαν Μάντζαρη, αἱ ὁποῖαι ἐχόρευσαν πολὺ χαριτωμένα. Διεκρίναμε ἐπίσης τὰς κ. κ. Αποστολίδου, Κουλιούμπα, Μαντζαφοῦ, Ραζῆ, Βούλαρη, Παππά, Μαράτου. Τὸς δῆς Μαρίαν Κουλιούμπα, Φορῶση, Ρεπέ Τουτ, Δρίτσα, Ἄνναν Χωραρά καὶ Λιβαδά. Τοῦς κ. κ. Σολδάτου, Τζανιτάκη, Γ. Μάντζαρη, Δ. Κουλιούμπα, Σ. Σπυρόπουλον, Ἐμμ. Γκαλονόου, Β. Παπαγεωργίου, Ἀποστολίδου, Ἡλιόπουλον, Νικολαῖδου, Δράκον, Πολλάτου, Καντιώτην κ. ἄ.

Νικ. Ναυ.

ΧΑΛΚΙΣ.—Μοναδικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσαν ὁ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν τῆς Χαλκίδος διοργανωθείς χορὸς εἰς τὴν μεγάλην αἰθουσαν τῆς «Παιλορίας». Εἰς τὴν εἰσοδὸν δ. κ. Γεωργίου Παπακατῆς, ἀπὸ τοὺς πρὸ ἐλεγκτοὺς νέους τῆς πόλεως μὰς, ὑπεδέχτο μετὰ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν λεπτότητα τοὺς προσερχομένους. Παρ' αὐτὸν οἱ κ. κ. Οἰκονόμου, Κουκούδας, Βαρθάκος. Ἐκ τῶν προσκεκλημένων σημειοῦμεν τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Νομαρχίας, τὸν κ. Εἰσαγγελέα, τὸν κ. Λιμεναρχὴν, τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης μετὰ τῆς οἰκογενεῖας τοῦ, τὸν πρωτοδίκην κ. Κακλιάν μετὰ τῆς οἰκογενεῖας τοῦ, τὸν κ. Διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας μετὰ τῆς νυφίας τοῦ. Τὸς δίδας Οἰκονόμου, Δράκον, Κουκλέα, Μπέσκον, Κοτοπούλη. Τοῦς δικηγόρους κ. κ. Μπέσκον, Ρεντιφίην, Μπαρσάκην καὶ Ἀγγελινίδην.

Ε. Κ—ς

ΚΟΖΑΝΗ.—Τὴν Κυριακὴν ἐδόθη χοροεσπερὶς ὑπὸ τοῦ μουσικοῦ ὁμοσπειοῦ τῆς πόλεως ἡ «Πανδώρα» εἰς τὴν μεγάλην αἰθουσαν τοῦ γυμνασίου. Εἰς δὲ τὸν χορὸν διεκρίθησαν αἱ δίδες Παπακωνσταντίνου, τίνου, Γκορτζιολῆ Νιβειάσκου, αἱ κυρία Μισέλη, Γκορτζιολῆ Δονκάρη.

ΛΑΡΙΣΣΑ.—Με ἔξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ὁ χορὸς τοῦ ἐν τῇ πόλει μὰς Ὀρφανοτροφείου θηλέων. Μεταξὺ τῶν προσελθόντων διεκρίθησαν τὸς οἰκογενεῖας, ὑποστρατηγὸν κ. Μ. Καϊμπάλῃ, Γ. Μοργακοπούλου νοτάριου, Β. Ἀρσενίδου, Ἀγ. Καλέφα, Κ. Οἰκονομίδου, Γ. Σακελλαρίου. Ἐπιτάρχου Ροβίτου, Δαλθανιάη, Καραπατά, ἱατροῦ Παπακωνσταντίνου κτλ. Τοῦς κ. κ. Συνταγματάρχου Ἀφθονίδου, ἐπισκόπου Βούσουραν, ὑπὸπλοῦτον Ἀλτζερνίδου. Τὸν κ. Οἰκονομάρχην, Πρόεδρον Πρωτοδικῶν, τὸν κ. Κατζίρακην, Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον, τὸν Εἰσαγγελέα κ. Κασάκον, τὸν ταγματῆ Ἐπιτροπῆς κ. Σούφραν μετὰ τῆς μη-σότητις τοῦ, τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὀρφανοτροφείου κ. α.

Γεωργικὸς

τερον. Γ ι ἄ ν ν η Χ α τ ῆ η ν, Παιδιά. Ὁ διάλογος ἐλήφθη καὶ ἐστάλη πρὸς κλίμα. Ἄν εἶνε ἐπιτυχῆς θὰ δημοσιεύθῃ. Πάντως εἶνε δημοσιεύθῃ εἰτε δὲ στέλετες μὰς μεταφορῆσαι σας ἀπὸ μεταφορῆσαι τόσο καλά. Καί τ η ν Ἄ. Δ υ ο β... Παιδιά. Το ἔνα τὸν στέλετων, τὸ καλύτερον, δημοσιεύεται ἐδὼ. Γράφετε μὰς πολὺ αἰσθημα καὶ πολὺ-πολὺ καλά.

Ἦταν μὰ ὁμορφὴ μέρη τοῦ Σεπτεμβρίου, ποῦ σ' ἀγοροῦμί τῆς πατριδας σου χωριστικῆς... Οἱ ὁμορφῆς μέρες ποῦ πρῶσιμα μὰς τ' ἔργον γοργὰ γοργὰ, καὶ νὰ! Ἦλθε ἡ πικρὴ ὥρα τοῦ χωρισμοῦ. Καθήμεται στήν παραλία περιμένοντας τὴν ὥρα γὰρ νὰ μτοῦμι σὲ βατόν, καὶ σὲ μὲ παρετάλλοις νὰ σοῦ τραγουδήσω τὸ «σὺν ὄνειρον μαγετικῶ», θυμῶσι; Κι' ἐγὼ σὲ τραγουδήσω... καὶ τραγουδῶντας ἔκλαιγα. Πέμω τὸ θυμῶσι; Ἐξάρων ὁ καθάριος οὐρανὸς γέμισε σύννεφα... Τὸ βουνὸν οὐνοῦσπασε.

Ἡ θάλασσα ἀνατρίχασε... Ἐνας ἄνεμος ἔνευε τῆς πελώριος λείρας νὰ οισιοῦν καὶ νὰ βουίσουν τὰ φύλλα τοὺς σὺν νύδριαν νὰ κλιάνουν... Σὲ λίγο κίμψοις στανότες βροχῆς πῶσαν στή γῆ... Πόσο μελαγχόλησα... Νόμισα πὸς κλυθόμενον γὰρ ἔφραγα μαζυρὰ σου... μαζυρὰ ἀπ' τὸν τόπον ποῦ ἐνοιώσα τοὺς πρώτους παλμούς... διὰ ὄχι!! Ἐξέλαγα καὶ ἔρω μὰς μὲ τὴ φύση τ' ἔργον ἀσθημὰ μου ποῦ θάρπυονταν κειτὴ τὴν ὥρα... Πέθανε ἡ μεγάλη μου ἀγάπη, ποῖν ἴσως, γαμητὴ ὁμορφῆς ἔσβηνε... καὶ τὴν ἐξέλαγα! Ὡ! ἦταν τόσο ἀδῶα παθητικὴ ἡ ἀγάπη μου! Ἦταν ζεταντάφυλλο π' ἀνοῖξε σὰς χάρια τῆς ἀγῆς... Ἐνοιώσε τόσο λίγο τὴν ἐστιασὶα τοῦ ἡλίου τῆς ἀγάπης καὶ μαρῶθηκε τὸ δελτινὸν, ἀνέγγιχο ἀμύριστο... Πόσο γρήγορα διάβηκαν διὰ αὐτὰ... Ναι, ἔπει γρήγορα σὺν ὄνειρον καὶ ἔσβησαν... ἀφῆνοτάς μου τὴν ἀνάμνησιν ποῦ καλὲ τόσο μὲ κερταῖα ἀπ' τὸ πιστὸ τοῦ Πόνου... Ὡ! νὰ σὺν ὄνειρον...

Καίτη Δ. Δυο....

Κ. Ρ., Θεσσαλονικῆ. Ἡ διεύθυνσις ποῦ ζητάτε: ὀδὸς Νικίου 6. Ε. Π., ἐνταῦθα. Στοιχογραφεῖτε ἀποροκόπτας. Σὰς λείπει ὁμιος ἡ ἐλευθερία τῆς ἐκφῶσις καὶ ἀμυληαὶ πησῆσαι, ἐπειὼν ποῦ ἐπαρῆται τὸ ἀσυνείδητον ἀπὸ τὸ κοινὸν ποιήμα. Μὴν ἀπογοητεύσθε ἐν τούτοις. Τὸ πᾶν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς προσεκτικῆς ἔργασίας καὶ ξαναεῖλατε μὰς στίχους σας. Ἐ ν ο ν, Κομοτηνῆ, Γ. Σ. ρ ο γ ι κ ὀ ν, Ἀδρισσαν. Δημοσιεύονται. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ν. τ. Σ. α β δ ρ ο γ λ ο υ, Θεσσαλονικῆ. Τὰ ἐπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 φύλλα δὲν ὑπάρχουν. Ἐχρμεν τὸμοῦς περιεχοτάς διὰ τὰ φύλλα τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ εἰν ἐπιθυμῆτε σὰς στέλνομεν.